

er en væsentlig anden end Boghandlernes, og som derfor ikke antages at ville udsætte Boghandlerne for en ubillig Konkurrence. Allerede paa Grund af de indskrænkede Pladsforhold vare Ejerne af saadanne Kiosker forhindrede i at føre større Oplag af Bøger og andre Varer, som Boghandlerne føre, og Politidirektøren i København har da ogsaa i sin Tid overfor Ministeriet udtalt, at Kioskerne efter Lukketid af de Genstande, som føres i Boglader, kun forhandle Prospektkort, Lykønskningskort samt Brevpapir og Konvolutter i Stykkevis. Efter Lovens Ikræfttræden er der imidlertid i talrige Butikker indrettet Forretninger, som under Navn af Kiosker i større Udstrækning forhandle samtlige de i Lovens § 2, 2det Stykke, nævnte Artikler, og ved Københavns Kriminal- og Politiretsdom af 2. Marts 1909 er det statueret, at saadan Handelsvirksomhed er tilladt i den almindelige Lukketid som Følge af Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke. Det maa erkendes, at Boghandlerne herefter kunne udsættes for en ubillig Konkurrence fra disse Forretningers Side. „Sortimentsboghandlerforeningen i København“, „Den danske Provinsboghandlerforening“ og „Dansk Papirhandlerforening“ have i et Fællesandragende overfor Ministeriet udtalt Ønske om, at der maa foretages en Ændring i Lovens Bestemmelser paa dette Punkt (jfr. Bil. 5). Dette Ønske har man ment at burde imødekomme ved at foreslaa, at det — i Lighed med, hvad der er fastsat i Helligdagsloven af 22. April 1904 § 2 b — kun tillades Kiosker i Lukketiden at forhandle Aviser o. lign.

Derimod har man ment i al Almindelighed at burde tillade Salg fra Jernbanestationer i Lukketiden uden Indskrænkning. Ifølge den gældende Lov maa der paa Jernbanestationer i Lukketiden kun sælges Aviser, Bøger, Tidsskrifter o. lign., medens Forhandling bl. a. af Cigarer, Frugt, Chokolade o. lign. er forbudt. Forbudet mod Salg af de sidstnævnte Varer er til Ulempe baade for Publikum og for Statsbanerne. Politidirektøren i København har da ogsaa med Tilslutning fra Københavns Magistrat (jfr. Bil. 1) foreslaaet Lovens Regler om Salg paa Jernbanestationer ændrede. I et for Indenrigsministeriet foreliggende Tilfælde udtalte Ministeriet for offentlige Arbejder ligeledes et Ønske om, at det tillades alle paa den paagældende Station udøvede Næringsvirksomheder at holde aabent indenfor det Tidsrum, i hvilket Tog kom og afgik. — Efter det saaledes forelig-

gende har man fundet det rettest at undtage alt Salg paa Jernbanestationer fra de i Lovens § 1 fastsatte Bestemmelser om Butikkens Lukning og har ikke ment at burde opstille den Betingelse for Salget, at Køberen skal godtgøre at være rejsende.

Til § 3.

Ved Loven af 19. Juni 1908 vare Bestemmelserne om Lukketid bragte til Anvendelse paa Bageres og Kagebageres *Salg ud af Huset*. Derimod var der ved Lovens § 3 indrømmet beværtningssdrivende, derunder Konditorer, en Ret til at sælge „tilberedte Spisevarer“ ud af Huset efter den almindelige Lukketid, og ved Højesteretsdom af 5. Februar 1909 blev det statueret, at Konditorerne som Følge af denne Bestemmelse vare berettigede til at sælge Kager ud af Huset i Lukketiden. Da det syntes uheldigt, at der herefter galdt forskellige Regler for Konditorers og Kagebageres Ret til Forhandling af Kager og Konditorvarer, stillede Regeringen, som ovenfor anført, i Rigsdagssamlingen 1908—09 Forslag til Ændring af Lovens Bestemmelser paa dette Punkt. Som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget finder Konditorernes Salg af Kager navnlig Sted ved Aftenstid, naar det almindelige Forretningssliv er ophørt, og da et Forbud mod Salg af Kager efter den almindelige Lukketid saaledes vilde forvolde Konditorerne et betydeligt Næringstab, gik Lovforslagets Bestemmelser ud paa at aabne Kagebagerne Adgang til at sælge Kager og Konditorvarer indtil Kl. 10 Aften, hvilket Tidspunkt samtidig sættes som Grænse for Konditorernes Ret til at sælge ud af Huset. Under Forhandlingerne i Rigsdagen fremhævedes det imidlertid, at Bagerne, der ere berettigede til at forhandle Kager og Konditorvarer, have et rimeligt Krav paa at kunne sælge disse Varer ud af Huset i det samme Tidsrum som Kagebagerne og Konditorer, men det oplystes samtidigt, at Bagerens Salg af Konditorvarer er forholdsvis ubetydeligt, samt at deres Salg af Brød og lign. falder tidligere paa Dagen, saaledes at deres Interesser nærmest gaa i Retning af et Forbud mod alt Salg af Konditorvarer efter Lukketiden. Ved Loven af 30. April 1909 søgte man at imødekomme disse forskellige Interesser ved at tillægge saavel Bagerne som Kagebagerne og Konditorer en Ret til at sælge Kager og Konditorvarer ud af Huset efter Lukketid, men samtidig bestemtes det, at